

TETTREKÉSZ MAGYAR RENDŐRSÉG
SZAKSZERVEZETE

Hivatkozási szám: Mü.6/2018/15.

Alkotmánybíróság részére

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Fővárosi Törvényszék útján

4.M.70.158/2020. számú ügyben

1027 Budapest,

Tölgyfa utca 1-3.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/04979-0/2021	
Erkezett: 2021 DEC 20.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 23 db	<i>[Signature]</i>

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **dr. Balázs Ildikó** főtitkár, a **Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete** felperes törvényes képviselőjeként, [REDACTED]

[REDACTED] nevében és képviselőként eljárva csatolt meghatalmazás alapján, Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja, Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a az és 55. §-a alapján – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti törvényes határidőben –, tisztelettel, az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztjük a Tisztelt Alkotmánybíróság elé:

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Mf.31.010/2021/6. sorszámú ítéletének, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.083/2021/4. sorszámú ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

INDOKOLÁS:

Tényállás és pertörténet

Indítványozó 1981. június 07. napjától foglalkoztatási jogviszonyban állt alperesi intézménnyel, kezdetben mint villanyszerelő, majd a szükséges iskolai képzés elvégzése után 1988. március 01-től, mint rendész. Indítványozó az intézet korábbi rendészeti vezetőjének elhalálását követően 1993-tól rendészeti vezetői feladatokat látott el. A fellelhető kinevezési okmányok szerint 2001. január 01-től Indítványozó beosztása rendészeti vezető, erre tekintettel 2002-ben biztonságszervezői tanfolyamot is elvégzett. Indítványozó tehát ezen időponttól volt a rendészeti csoport vezetője, látta le az ezzel kapcsolatos feladatokat. Alperes 2017. november 15-i keltezéssel kiadta az 57/2017. számú főigazgatói utasítást, amely szerint 2017. december 01. napjától a Munka-, tűz és vagyonvédelmi csoport megnevezését Munka- és tűzvédelem csoportra módosította, és Portaszolgálati-, és liftkezelői valamint Rendészeti csoportra osztotta. A korábbi csoportvezető megbízásokat 2017. november 30-i hatállyal visszavonta. Indítványozó személyére ez a levél konkrét közlést nem tartalmazott, az Indítványozót pontosan azonosítható módon nem jelölte meg, név szerint [REDAKTORVA] nevezte meg, mint új vezetőket. Indítványozó a rendészeti csoportvezetői kinevezésének 2017. november 30-i hatállyal történő visszavonásáról ezután 2017. december 5. napján értesült [REDAKTORVA] gazdasági igazgató tájékoztató leveléből, mely sem jogorvoslati kioktatást, sem indokoláskérési lehetőségről szóló tájékoztatást nem tartalmazott. Indítványozó ezt követően kérte megbízatása visszavonásának indokolását, melyet alperes megtagadott, arra hivatkozva, hogy a határidő eltelt. 2017. december 15. napján munkaügyi megbeszélés keretében Indítványozónak alperes rendészeti munkakörben történő foglalkoztatásra tett ajánlatot, melyet Indítványozó nem fogadott el. Ezt követően alperes 2018. január 05. napján kézbesített kinevezés módosítással Indítványozó munkakörét egyoldalúan 2017. november 15-i hatállyal biztonsági őrre módosította, melyet Indítványozó nem fogadott el.

Indítványozó 2018. február 01. napján keresetet nyújtott be a Fővárosi Törvényszékhez, melyben hiánypótlásában pontosítva 2015. február 01. napjától a Kjt. 23. § (7) bekezdése, 70. § (1) – (2) bekezdés b) pontja, valamint a 356/2008. Kormányrendelet 15. §-a alapján havi 20.000,-Ft összegű, összesen 700.000,-Ft elmaradt vezetői pótlék és kamatai, továbbá 200.000,-Ft sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni alperest.

A bizonyítási eljárás során alap ügy alperese ellenkérelméhez csatolta **Indítványozó összes fellelhető kinevezési okmányát, melyek szerint Indítványozó 2001-től rendészeti vezető volt.** Az elsőfokú eljárásban kereseti hiánypótlásunkhoz csatoltuk Indítványozó **2010. februárjában kelt munkaköri leírását,** mely értelmében Indítványozó **munkaköre rendészetszervező. Feladatai közé tartozik** (I. Általános feladatai 1.o.) az intézet működéséből fakadó „vagyonvédelmi és rendészeti feladatok jogszabályokban előírtak szerinti végrehajtásának kezdeményezése, szervezése, irányítása illetve felügyelete.” „Az intézet helyiségeinek őrzése, az őrzés megszervezése, valamennyi helyiség biztonságának ellenőrzése.” „Az intézet épületeiben és egyes helyiségeiben a személy és – egyéb forgalom szabályainak kialakítása, betartásának ellenőrzése.” (II. Feladatai 2.o.) „1. Jogszabályi előírások figyelembevételével elkészíti az intézet Vagyonvédelmi Szabályzatát, figyelemmel kíséri a jogszabályi változásokat, és javaslatot tesz a Szabályzat módosítására.” „2. Irányítja a rendészeti szervezet tevékenységét a szervezeti működési szabályzatban foglaltak szerint. Elkészíti a biztonsági őrk és portások munkaköri leírásait, feladatkörét, irányítja és ellenőrzi a napi feladatellátásukat. Megszervezi a szolgálatok munkaidő-beosztását.” „... a túlmunkák óraszámát vezeti és gondoskodik mielőbbi kivételéről.” „Elkészíti az irányítása alá tartozó beosztottak szabadságtervezeteit. stb.” (3.o.) „7. Negyedévenként értékelő jelentést készít...” „9. Havi ellenőrzési tervet készít, a terv alapján ellenőrzi a biztonsági őrk és portások éjszakai, illetve a munkaszüneti napokon teljesített munkavégzését, a tapasztalataikat az ellenőrzési naplóban rögzíti.”

Mindezen **vezetői feladatok tényleges ellátását az alábbi tanúvallomásokkal alátámasztottuk:**

- **Fővárosi Törvényszék előtt 8.M.1092/2018. számú eljárásban:**

[redacted] alperesnél személy- és vagyonörként dolgozott a perbeli időszakban, Indítványozó beosztására vonatkozóan az alábbiakat nyilatkozta:

[jk. 2.o.] „2017-ben éreztük, hogy valamilyen változás fog történni, mert az **addigi csoportvezetőinket,** [redacted] **elküldték a pozíciójukból, és új vezetés érkezett** [redacted] **személyében.**”

[jk. 3.o.] „**Közvetlen felettesünk** [redacted] **volt, és az ő felettese pedig** [redacted] **kellett ezt a jelenléti ívet átadni minden hónap végén.**” „Amikor szabadságra

akartunk menni, akkor előtte szóban jeleztük [REDACTED] és azt követően ő hozta a szabadságos könyvet kitöltve, és azt aláírtuk.”

[jk. 4.o.] „Szóban jeleztem a mellékállást közvetlen feletteseimnek [REDACTED]

[jk. 5.o.] **Alperesi képviselő észrevétele** „A Kollektív Szerződés 15.o. 21.2. pontja tartalmazza az eljárásrendet a jelenléti ívek vezetése vonatkozásában, és ez a pont volt az, amely feljogosította [REDACTED] illetve az aktuális csoportvezetőt arra, hogy a jelenléti ívet kitöltse és a megfelelő összegzéseket elvégezze.”

(Kollektív Szerződés 21.2. : Bármely okból előzetes engedély nélkül távolmaradó dolgozó távolmaradását 24 órán belül köteles felettesének jelenteni. Amennyiben a dolgozónak munkaideje alatt a munkahelyén kívül halaszthatatlan teendője van, úgy részére munkahelyi vezetője távozási engedélyt adhat. A távollét idejét 30 napon belül le kell dolgozni.)

[REDACTED] alperesnél biztonsági őrként dolgozott a perbeli időszakban, [REDACTED] beosztására vonatkozóan az alábbiakat nyilatkozta:

[jk. 7.o.] „A közvetlen felettesem sokáig [REDACTED] olt.”

[REDACTED] alperesnél biztonsági őrként dolgozott a perbeli időszakban, Indítványozó beosztására vonatkozóan az alábbiakat nyilatkozta:

[jk. 8.o.] „Volt főnökünk, [REDACTED] ő határozta meg, hogy mikor dolgozunk. Amikor beléptem az alpereshez, akkor [REDACTED] elmondta nekem, hogy kívül leszek párban, és ő velem dolgoztam háromnaponta.” „Már [REDACTED] is jeleztem, hogy van másodállásom...”

Alperes **Jog/33-9/2019. ikt.** számú nyilatkozata [2019. november 18-án kelt előkészítő iratunkhoz csatolva], melyben alperesi képviselő a következőket írja:

„Felperesek tekintetében a vizsgált időszakban ezen feladato [REDACTED] csoportvezető látta el...” „Ebben (alperesi nyilatkozathoz csatolt jk.) saját maga [REDACTED] is nyilatkozta a 2. oldalon, hogy a Kollektív szerződésnek megfelelően a ledolgozott órákat és a csúsztatást saját maga vezette a jelenléti íven, s a csúsztatásokat is a jelenléti íven feltüntetett órák alapján számolta ki.”

[3.o. utolsó bek.] „A szabadság kivételének rendje a Kollektív Szerződés 37. pontja alapján a minden év március 15. napjáig kötelezően leadandó éves szabadságolási ütemtervnek

megfelelően kerül feltüntetésre a csoportvezető által – felperesek esetében [REDACTED] volt az illetékes.”

o **Fővárosi Törvényszéke előtt 4.M.70.158/2020. számú perben :**

[REDACTED] 4.M.70.158/2020/10. sorszámú jk. 6.o. 2. bek.] „2016. április 1-jével lettem kinevezve a Munka-, tűz- és vagyonvédelmi csoport vezetőjévé. Én tisztában voltam vele, hogy [REDACTED] az rendészeti vezetőként dolgozik ebben a csoportban.”

[6.o. 7. bek.] „...a vagyonvédelmi vezető volt felperes.” „...akkor hárman készítettük el a területünkre vonatkozó szabályzatot, felperes a vagyonvédelmet..., erre 2016-ban került sor.”

[7.o. 2.bek.] (felperes munkaköri leírásában foglaltakra) „ Igen, így volt, a felperesnek ezek voltak a feladatai. Itt utalnék arra, hogy úgy emlékszem, hogy történt is olyan, hogy kezdeményezett felperes fegyelmi eljárást, de aztán a [REDACTED] által ez elutasításra került.”

[8.o. 5. bek.] (felperesi jogi képviselő kérdésére, miszerint felperesnek 2016. évet követően is változatlan volt-e felelőssége a vezetői tevékenységével kapcsolatban) „Igen, ugyanúgy én ezen nem változtattam, sem a munkaköri leírásban, sem a felelősség körén, ha valamit aláírt, azért felelt.” (felperesi jogi képviselő kérdésére, hogy ugyanannyi munkavállaló tartozott a felperes alá 2016. áprilisát követően) „Igen, csak megkapott engem a feje fölé.”

[jk. 10.o. 1.bek.] „Ő (felperes) mint rendészeti vezető, osztályvezető tevékenykedett, a portaszolgálat is ő alá tartozott, így ekként elmondható, hogy a beosztottja voltam egy ideig.” „...amit egy rendészeti vezetőnek kell, beosztásokat készített, ellenőrizte a munkánkat, a jelenléti ívet. Utasítási joga volt. A szabadságtervezetet neki kellett előre elkészíteni és a szabadságra beosztani a portásokat...”

Állításunkat bizonyítandó csatoltuk továbbá az alábbi okiratokat:

- o **alperes 2017. december 01. napján kelt tájékoztató levelét**, melyben felperest a vezető megbízásának visszavonásáról tájékoztatja („Tájékoztatom Önt, hogy az 57/2017. számú főigazgatói utasítás értelmében vezetői megbízása ...2017. november 30. hatállyal visszavonásra került”), ezt megerősítő **1456/2017/kpi/201 és 1456-3/2017/kpi/201 iktatási számú tájékoztató levelek**,
- o a **Gig 148/2010. számú Intézkedést**, melyben a gazdasági igazgató utasítja felperest, mint rendészeti vezetőt a Rendészeti Szabályzat aktualizálására,

- továbbá a 2017. november 10. napján kelt **munkáltatói igazolást**, mely szerint felperes foglalkozása rendészeti vezető,
- Hivatkoztunk ezen kívül az alperes által A/10 szám alatt csatolt, **2019. május 02. napján kelt meghallgatási jegyzőkönyvre**, melyben felperest a Kollektív Szerződés 29. §-a alapján munkahelyi vezetői minőségben vonja kérdőre

A bizonyítékokat mérlegelve, figyelemmel a hatályos Kollektív Szerződés és a SZMSZ rendelkezéseire is, **az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék keresetünket megalapozottnak találta és a kereset szerint marasztalta alperest.**

Ezt követően az alperes fellebbezése folytán eljáró **Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.010/2021/6. számú ítéletével az elsőfokú határozatot megváltoztatta és a keresetünket elutasította.** A másodfokú bíróság hivatkozott a „[35] A Kjt. 8.§ (3) bekezdése szerint vezetőnek minősül az (1) bekezdésben foglaltak kivételével az intézmény önálló szervezeti egységének vezetője, valamint a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetője.

[36] A Kjt. 20/B.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a magasabb vezető és a vezető beosztás ellátására szóló megbízásra a 20/A. § (1) bekezdés és a (3)-(8) bekezdés alkalmazásával pályázatot kell kiírni. Az (5) bekezdés értelmében a magasabb vezető és a vezető beosztás ellátása – a munkáltató vezetője kivételével – pályázat kiírása nélkül is betölthető a jogszabályban meghatározott feltételek fennállása esetén.

[37] A Kjt. 23.§ (1) bekezdése szerint a magasabb vezetői, illetve vezetői feladat ellátása, magasabb vezető, illetve vezető beosztásra törtéző megbízással történik. A megbízást és annak elfogadását írásba kell foglalni.”

Majd azt vizsgálta, hogy a Munka-, Tűz-, és Vagyonvédelmi Csoport elkülönült szervezeti egységnek minősül-e. E körben az alábbi megállapításokat tette:

„[42] A Munka-, Tűz- és Vagyonvédelmi csoporton belül létezett egy munkavédelmi előadó, aki ellátta az intézmény jogszabályokban előírt munkavédelmi feladatait, valamint tűzvédelmi előadó is, aki ellátta az intézmény jogszabályban előírt tűzvédelmi feladatait. A felperes pedig vagyonvédelmi vezetőként ellátta a rendészeti feladatokat, irányította a portaszolgálatot, elkészítette a szolgálati beosztásokat, ellenőrizte a biztonsági őrök és portások szolgálatát. A fentiek alapján megállapítható, hogy az SzMSz szerint a Munka-, Tűz- és Vagyonvédelmi Csoport valóban elkülönült szervezeti egység volt.”

Majd a bíróság rögzítette, hogy Indítványozó valóban rendészeti vezetői feladatokat látott el, azonban nem látott el munka- és tűzvédelmi feladatokat, ezért sem tekinthető vezetőnek:

„[45] ██████████ tanú pedig elmondta, hogy 2016-ban került kinevezésre a Munka-, Tűz és Vagyonvédelmi Csoport vezetőjének. Előadta továbbá azt is, hogy a felperes vagyonvédelmi vezető volt, a munka- és tűzvédelmi előadói feladatokat pedig a tanú látta el.

[46] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, amikor arra az álláspontra jutott, hogy a felperes vezető volt. A lefolytatott bizonyítási eljárás során egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes nem töltötte be a Munka-, Tűz- és Vagyonvédelmi csoport vezetői státuszt, 2016-tól ██████████ volt a csoport vezetője. Ennek következtében a felperes nem tekinthető az önálló szervezeti egység vezetőjének, így vezetőnek sem minősült, ezért vezetői pótléokra sem jogosult.”

Mivel a jogerős ítéletben foglaltakkal nem értettünk egyet és azt jogszabálysértőnek találtuk, felülvizsgálati kérelmet nyújtottunk be a Kúriához 2021. május 14. napján, melyben hivatkoztunk arra, hogy a Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.010/2021/6. számú jogerős ítélete sértette a Pp. 279. § (1) és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakat, a Pp. 522. § (1) a) pontjában meghatározott bizonyításra vonatkozó szabályokat, A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (továbbiakban: Kjt.) 20/B. § (5) bekezdésében, 23. § (2), (5) és (7) bekezdésében, A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény egészségügyi intézményekben történő végrehajtásáról szóló 356/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm.r.) 8. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik. Továbbá hivatkoztunk a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontja alapján arra, hogy az ítélet ellentétes a Kúria 14/2014. számú munkaügyi elvi döntésében foglaltakkal, mely szerint „A vezetői megbízás indokolás nélküli visszavonásakor a közalkalmazottat arról kell tájékoztatni, hogy a kézbesítéstől számított három munkanapon belül írásban kérheti a döntés indokolását. Ez a határidő nem jogvesztő, hanem elévülési jellegű. A munkáltató a tájékoztatási kötelezettségének elmulasztása esetén nem hivatkozhat arra, hogy a közalkalmazott a három munkanapos határidő eltelte után kérte a munkáltató indokolásának közlését [1992. évi XXXIII. tv., Kjt. 23. §].

A Kúria 2021. szeptember 20. napján kelt, Mfv.II.10.083/2021/4. számú ítéletével felülvizsgálati kérelmünket elutasította, és Fővárosi Ítéltábla 1.Mf.31.010/2021/6. számú ítéletét hatályában feuntartotta. Az indokolás szerint:

„[73] A másodfokú bíróság ennek alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Munka-, Tűz- és Vagyonvédelmi Csoport önálló szervezeti egység volt, ezen belül látott el

azonban a felperes egyes munkaszervezési feladatokat. A felperes saját előadása, a csatolt dokumentumok és a tanúk által is alátámasztottan rendészeti vezető volt, ilyen jellegű feladatokat látott el, a csoporton belül kizárólag a vagyonvédelem területén volt jogosult utasítani az alá beosztott munkavállalókat.

[74] A Szervezeti és Működési Szabályzat szerint a gazdasági igazgató irányítása alá tartozott a Munka-, Tűz- és Vagyonvédelmi Csoport, amelynek vezetését 2016-tól látta el [REDACTED] [REDACTED] Tanúként állította, hogy a munkamegosztás változatlan maradt ezen időponttól is, kizárólag a vagyonvédelmi területen látott csak el irányítói tevékenységet a felperes, ebből pedig az következik, hogy az egész csoport vezetői tevékenységét sosem kellett a felperesnek végezni. [REDACTED] [REDACTED] tanúvallomása szerint is közvetítói tevékenység ellátására volt jogosult, de nem gyakorolhatott a felperes sem vezetői, sem munkáltatói jogokat.

[76] A másodfokú bíróság e körben a bizonyítékokat helyesen értékelte, és megfelelően indokolt döntése is jogszerű volt. Nem sérült a felperes felülvizsgálati kérelmében megjelölt Pp. 279. § és a Pp. 346. § (4) (5) bekezdése sem.”

A jogorvoslati lehetőségek kimerítése és az alkotmányjogi panasz megengedhetősége

Tisztelettel előadjuk, az Abtv. 27. § b) pontjának, továbbá a 26. § (1) bekezdés b) és (2) b) pontjának megfelelően a panasz tárgyát képező határozatokkal szemben, Indítványozó jogorvoslati jogát kimerítette, ezt támasztja alá a Kúria ítéletének záró része, mely megállapítja, hogy „[82] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.”

Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerint az Alkotmánybíróság „alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.

Az Abtv. 27. §-a alapján az indítványozó nem egy jogszabályt, hanem az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Ezen rendelkezésnek jelen kérelem megfelel, mivel a panasz alapját képező, az ügy érdemében hozott döntések, II. fokú ítélet és Kúria ítélete – a peres eljárás felperesének – Indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait sértik.

Alkotmányjogi panasz indítványunk a határozottság követelményének megfelel, mivel az indítványozó által a Fővárosi Törvényszék 4.M.70.158/2020. lajstromszámon indított per rendes jogorvoslati és felülvizsgálati eljárásában keletkezett határozatokról van szó alkotmányjogi panasz indítványunkban, és kifejezett kérelmet tartalmaz a Kúria, valamint a II. fokú döntés megsemmisítésére.

A 3/2013. (II. 14.) AB határozat kimondja, hogy „Az Abtv. 52. § (1) bekezdés f) pontja szerint az indítvány - többek között - akkor minősül határozottnak, ha kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály, jogszabályi rendelkezés vagy a bírói döntés megsemmisítésére.”

Az Abtv. 1. § a) pontja szerint egyedi ügy: „a természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet jogát vagy kötelezettségét, jogos érdekét vagy jogi helyzetét érintő vagy eldöntő bírósági eljárás”. Ez nem igényel különösebb magyarázatot, hogy a felperes keresete és az alperes által benyújtott érdemi ellenkérelem valamint a peres eljárás iratanyaga alapján az azt eldöntő bírósági határozat és azok felülvizsgálatakor hozott döntés egyedi ügyben született, amely a természetes személy – a peres eljárás felperese - jogát, jogos érdekét érinti és eldönti.

A támadott határozatok konkrét peres eljárásban, illetve annak felülvizsgálati szakaszában, tehát bírósági eljárásban történtek, mégpedig a fentebb hivatkozott 4.M.70.158/2020. számon indított perben.

Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria határozatát 2021. október 15. napján vettük kézhez, jelen alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti törvényes határidőn belül terjesztjük elő.

Érdemi indokaink

Tisztelettel előadjuk, hogy álláspontunk szerint a fent megjelölt bírósági határozatok Indítványozónak az **XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt** tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjogát.

A Fővárosi Ítéltábla és a Kúria ítélete sértette a Pp. 265. § (1) bekezdésébe, a Pp. 279. § (1) és a Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésében foglaltakat, a Pp. 522. § (1) a) pontjában meghatározott bizonyításra vonatkozó szabályokat, A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény egészségügyi intézményekben történő végrehajtásáról szóló 356/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm.r.) 8. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközik.

I. A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény egészségügyi intézményekben történő végrehajtásáról szóló 356/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Korm.r.) 8. § (3) bekezdésében foglaltakba ütközés:

Jelen ügy tárgyát képező ügyben az elsőfokú bírósági eljárásban Indítványozó alperes által kiállított okirattal és tanúkkal is igazolta állítását, miszerint rendészeti vezetői munkakörben rendészeti vezetői feladatokat látott el. Ahogy azt a tényállás ismertetése során előadtuk Indítványozó minden kinevezési okmánya, az alperes által kiadott okiratok (így pl. munkáltatói igazolás, igazgatói utasítás), valamint maga alperes okiratban is rögzített magatartása (jegyzőkönyv Indítványozó rendészeti vezetői munkakörben történő felelősségre vonásáról) azt bizonyították, hogy Indítványozó rendészeti vezető volt alperesi intézetben. A vezetői státusz meglétét az elsőfokú bíróság elfogadta, a másodfokú bíróság azonban nem kifejezetten 356/2008. (XII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban Korm. rendelet) 8. § (3) bekezdését vizsgálva, arra hivatkozással: „Vezetőnek minősül az (1) bekezdésben foglaltak kivételével az intézmény önálló szervezeti egységének vezetője, valamint a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetője.”

Mind az elsőfokú, mind a másodfokú bíróság, mind a Kúria megállapította, hogy a Munka-, Tűz-, és Vagyonvédelmi Csoport elkülönült szervezeti egységnek minősült egész biztosan az alperesi SZMSZ szerint is. Az eltérés a bíróságok álláspontjában abból adódott, hogy Indítványozót milyen szervezeti egység tekintetében látott el vezetői feladatokat. A másodfokú bíróság és a Kúria a Korm. rendelet 8. § (3) bekezdésének pusztán az első felét voltak hajlandóak figyelembe venni azaz „Vezetőnek minősül az (1) bekezdésben foglaltak kivételével az intézmény önálló szervezeti egységének vezetője”, a második felét pedig önkényesen teljes egészében figyelmen kívül hagyták miszerint: valamint a munkamegosztás szempontjából elkülönült szervezeti egység vezetője.”

Az elsőfokú bíróság e kérdést részletesen vizsgálta, és a felperesi elmondás, a tanúvallomások, a Kollektív Szerződés és alperesi SzMSz alapján megállapította:

„Az SzMSz 31. oldalán a Munka-, tűz és vagyonsvédelmi csoport címszó alatt a szabályzat felsorol három személyt, úgy mint munkavédelmi előadó, tűzvédelmi előadó és végül vagyonsvédelmi vezető, aki a rendészeti feladatokat ellátja, a portaszolgálatot irányítja, elkészíti a szolgálati beosztásokat, ellenőri a biztonsági őreket és portások szolgálatát.”

Az elsőfokú bíróság azt is megállapította a szabályzatok különböző megnevezést (osztály, csoport) tartalmaznak, azokat alperes nem konzekvensen használta. A másodfokú bíróság is megállapította ítéletében (7.o. [42]), hogy *„...megállapítható, hogy az SzMSz szerint a Munka-, Tűz- és Vagyonsvédelmi Csoport valóban elkülönült szervezeti egység volt.”*

Azonban a másodfokon eljáró bíróság szerint a felperes által irányított rendészeti (vagyonsvédelmi) csoport nem volt elkülönült szervezeti egység, így felperes nem tekinthető vezetőnek:

„A felperes egyébként a per során becsatolt okiratokban, valamint a saját előadása alapján is mindvégig arra hivatkozott, hogy ő rendészeti vezető volt. Valamennyi munkügyi iratában rendészeti vezetői megnevezés szerepel, munka tűz- és vagyonsvédelmi csoportvezetői elnevezés nem található.”

„A másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes a személyes meghallgatása során maga is előadta, hogy a vagyonsvédelem területén volt jogosult utasítani feladatokat ellátására az alá beosztott munkavállalókat.”

„ A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat okszerűtlenül mérlegelte, amikor arra az álláspontra jutott, hogy a felperes vezető volt. A lefolytatott bizonyítási eljárás során egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes nem töltötte be a Munka-, Tűz- és Vagyonsvédelmi csoport vezetői státuszt, 2016-tól [REDACTED] [REDACTED] volt a csoport vezetője. Ennek következtében a felperes nem tekinthető az önálló szervezeti egység vezetőjének, így vezetőnek sem minősült, ezért vezetői pótlékra sem jogosult.”

Indítványozó kinevezési iratai szerint az a szervezeti egység, melyhez tartozik kezdetben biztonságvédelmi csoportként, majd biztonságtechnikaként, majd rendészeti csoportként kerül megnevezésre. „Szervezeti egység száma és megnevezése: 650000 Rendészeti csoport” Tehát maga alperes is külön szervezeti egységként tartotta számon a Rendészeti csoportot.

Tanúvallomások is bizonyították, hogy a hol rendészeti, hol vagyonvédelmi csoportként megnevezett egység, munkamegosztás szempontjából elkülönült egység volt, aminek a vonatkozásában Indítványozó munkaköri leírásában is meghatározott vezetői feladatokat látott el, függetlenül a munka- és tűzvédelmi feladatoktól.

A másodfokú bíróság, valamint a Kúria végzésének indokolása – álláspontunk szerint – az Alaptörvényből nem vezethető le.

Ezen túlmenően a bíróságok nyelvi kereteket figyelmen kívül hagyó normaértelmezése oda vezetett, hogy a jogértelmezés az értelmezett jogszabálytól elvált, és a törvényhozás talajára tévedve sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésében deklarált és az Alaptörvény államszervezetre vonatkozó rendelkezéseiben testet öltő hatalommegosztás elvét is. Azaz ezen értelmezéssel a bíróság túllépte véleményünk szerint az igazságszolgáltatásra vonatkozó alaptörvényi felhatalmazás kereteit és elvonta a törvényhozói hatalmi ág jogkörét, ami az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésének sérelmét is eredményezte, hiszen tulajdonképpen nem törődve a tényállással, a jogszabályi kógens rendelkezéssel hozta meg döntését.

Jelen alkotmányjogi panaszunkkal a tényállás ismertetése és a jogi értelmezés bemutatása kapcsán arra kívántunk rávilágítani, hogy nem a bírói döntések „negyedfokú” elbírálása áll panaszunk középpontjában, hanem az, hogy egy adott jogszabály (jelen esetben Korm. rendelet 8. § (3) bekezdése) mely jogalkalmazói értelmezése találkozik az Alaptörvényben elismert jogokban rejlő egyes követelményekkel.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza továbbá, hogy „jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával” {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Ugyanakkor annak eldöntéséhez, hogy az adott bírói döntés alaptörvényellenessége fennáll-e, szükséges megvizsgálni az alapul fekvő tényállást, valamint az alapügy elbírálása szempontjából releváns jogszabályi rendelkezéseket.

Fentiek alapján – álláspontunk szerint – a bíróságok által „kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával” {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Az ítéletükben a bíróságok az eljárási törvényeknek megfelelően kötelesek lettek volna számot adni döntésüknek indokairól, az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit pedig kellő alapossággal meg kellett volna vizsgálniuk, és ennek

értékeléséről határozatában számot kellett volna adniuk panaszos a tisztességes eljáráshoz való joga alapján. Viszont ezt a fentiekben bemutatottak alapján nem tették meg.

Tehát a hivatkozott eljárásjogi szabályokat sértve születtek meg a panasszal érintett bírósági határozatok, melyek ezáltal sértik indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát.

II. A tisztességes lejáráshoz való jogot sértő a bizonyítási eljárással, bizonyítási teher kiosztásával és a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatos jogsértések:

A Pp. 265. § (1) bekezdése szerint „Törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valósnak fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli.”

267. § „A bizonyítás történhet különösen tanúbizonyítás, szakértői bizonyítás, okirati bizonyítás és szemle útján. A bíróság bármilyen olyan egyéb bizonyítást is fogadhat, amely a perben jelentős tények megállapítására alkalmas, ha ez a jogvita eldöntése szempontjából célszerűnek mutatkozik, kivéve, ha a bizonyításfelvétel adott módja a közrendbe ütközik.”

Pp. 279. § [A bizonyítás eredményének mérlegelése]

(1) A bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgydlása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.

A Pp. külön a munkaügyi perekre vonatkozó bizonyítási szabályokat is megállapít, így:

522. § (1) „Munkaügyi perben a munkáltatónak kell bizonyítania

a) a kollektív szerződés, az igény elbírálásához szükséges belső szabályzatok, utasítások és a jogvita eldöntéséhez szükséges, a munkáltató működési körében keletkezett okiratok tartalmát.”

A bíróság azt is figyelmen kívül hagyta, hogy a Pp. 522. § (1) a) pontja alapján munkaügyi perben a munkáltatónak kell bizonyítania a kollektív szerződés, az igény elbírálásához szükséges belső szabályzatok, utasítások és a jogvita eldöntéséhez szükséges, a munkáltató működési körében keletkezett okiratok tartalmát. A tényállás ismertetése kapcsán felsorolt, alperes által kiállított okirati bizonyítékokkal szemben alperes egyetlen védekezése az volt, hogy felperes vezetői megbízását alátámasztó okiratok több évtizedes adminisztrációs hiba eredménye. Álláspontunk szerint a bíróságok nem

értékelték, hogy ezen okiratok vonatkozásban alperest terhelte az abban foglaltak ellenében annak bizonyítása, hogy felperesnek az okiratok tartalma ellenére nem volt vezetői megbízatása. A bizonyítatlanságot – ellentétben a Pp. rendelkezésével - a bíróságok nem értékelték alperes terhére.

Alperesnek kellett volna bizonyítania továbbá, hogy alperesi intézmény minként épül fel, milyen szervezeti egységek képezik a részét, az Indítványozó által csatolt okiratok ellenére a rendészeti csoport munkamegosztás szempontjából nem számít elkülönült egységnek, a kinevezési okmányok és minden alperes által kiállított okirat, hivatalos levél ellenére Indítványozó nem volt vezető, nem volt olyan vezető, aki vezető, aki vezetői pótléokra jogosult lett volna.

Alperes indítványára olyan két tanút hallgatott meg a bíróság, akik a perbeli időszakban nem álltak alperesi intézmény alkalmazásában, így arra nézve érdemben nyilatkozni sem tudtak:

tanú : Tanú 2018. január hónaptól dolgozik alperes szervezetében, jelen perbeli jogvitáról csak annyi személyes tudomása van, hogy az alperes ellenkérelméhez csatolt A/10 sorszámú jegyzőkönyv szerint felperest a Kollektív Szerződés 29. §-a alapján munkahelyi vezetői minőségben kérdőre vonta.

tanú: Tanú 2018. február 13-tól áll alperes alkalmazásában, rá nézve is igaz, jelen perbeli jogvitát alperestől való hallomásból ismeri. Alperes szervezetére vonatkozóan tanúnak az átszervezés utáni állapotáról lehet tudomása. Tanú kifejezetten kijelenti „A 2001-2017-ig terjedő időszakra én nem tudok nyilatkozni.”

Ennek ellenére számunkra érhetetlen okból a Kúria ítéletében pont ezen tanúk egyikének tanúvallomására hivatkozik:

„[74. tanúvallomása szerint is közvetítői tevékenység ellátására volt jogosult, de nem gyakorolhatott a felperes sem vezetői, sem munkáltatói jogokat.”

Álláspontunk szerint ezek alapján Indítványozóra hárult a bizonyítás teljes terhe, alperest a Pp. 522. § (1) a) pontja szerint is szükséges bizonyításra nem hívták fel, még az alperesi szervezet tekintetében is Indítványozót terhelte a bizonyítás, a másodfokú bíróság és a Kúria nem vették figyelembe, hogy a csatolt munkaügyi okiratok vonatkozásban alperest terhelte az abban foglaltak ellenében annak bizonyítása, hogy

felperesnek az okiratok tartalma ellenére nem volt vezetői megbízatása, a bizonyítatlanságot – ellentétben a Pp. rendelkezésével - a bíróságok nem értékelték alperes terhére, olyan alperesi tanúk vallomását fogadták el bizonyító erejűnek, aki a perbeli időszokról nyilatkozni nem tudtak, ezek által álláspontunk szerint sérült Indítványozó a tisztessége eljáráshoz való jogához tartozó fegyverek egyenlőségének elve.

A Tisztelt Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben, így a 3216/2020. (VI. 19.) AB határozatában kifejtette a tisztességes eljáráshoz való jog kapcsán, ha az eljáró bíróság az egyébként Alaptörvénnyel összhangban értelmezhető jogszabályi rendelkezéseket nem megfelelően, hanem alaptörvény-ellenesen értelmezte, alkalmazta és megnehezítve ezzel a bizonyítást, ami döntő befolyást gyakorolt az ügy végkimenetelére, azzal a tisztességes eljáráshoz való alapjog sérülhetett.

„A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95]. A tisztességes eljáráshoz való jog olyan abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266]. [30] A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény 2020. 15. szám 1237 által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. A szabály de facto nem állapítja meg, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége [22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]].

A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése, és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]]. [32] Ugyanakkor az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi

vizsgálathoz kötötte: mint ahogyan jelen ügyben is, elemezte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig – mérlegelés eredményeként – mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve {vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.

Az Alaptörvény 28. cikk értelmében a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. [35] Az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik annak vizsgálata, hogy a rendes bíróságok az Alaptörvényt megfelelően értelmezik-e. [36] A tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti ugyanis olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít, vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától, vagy jogosultságától fosztja meg, olyan kérdések tekintetében, amelyek érdemben befolyásolják, elnehezítik vagy akár el is lehetetlenítik a bizonyítást, megváltoztatva ezzel az eljárás végkimenetelét.”

A fentiekre tekintettel kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 1.Mf.31.010/2021/6. sorszámú ítéletének, valamint a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.II.10.083/2021/4. sorszámú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azokat semmisítse meg.

Nyilatkozat

Tisztelettel úgy nyilatkozunk, hogy Indítványozó nevének nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá, melyről mellékleten csatoljuk az adatkezelési nyilatkozatunkat.

Mellékletek

- A/1. Tárolt cégkivonat
- A/2. Meghatalmazás
- A/3. Kereseti kérelmünk és mellékletei
- A/4. Fővárosi Törvényszék 4.M.70.158/2020/16. sorszámú ítélete

- A/5. Főváros Ítéltábla I.Mf.31.010/2021/6. sorszámú ítélete
- A/6. Felülvizsgálati kérelmünk és a Kúria Mfv.II.10.083/2021/4. sorszámú végzése
- A/7. Adatkezelési nyilatkozat

Szekszárd, 2021. november 29.

Tisztelettel:

képviselőtében

Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete

dr. Balázs Ildikó főtitkár

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fővárosi Törvényszék útján

**4.M.70.158/2020. számú ügyben
alkotmányjogi panasz**

Tettrekész Magyar Rendőrség
Törvényszék
Humboldt utca 134. 1103BT Budapest
1103 BT
Törvényszék

dr. Balázs Ildikó

**képviselében
Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
(képviseli dr. Balázs Ildikó)**

4.M.70.158/2020/16. számon folyamatban volt
peres eljáráshoz kapcsolódóan